

ZPRÁVODAJ

Obce Černousy

Listopad / 2016

<http://cernousy.cz>

Občasník obce Černousy. *Své připomínky a náměty na články adresujte na obecní úřad Černousy, nebo na: pecoufal@seznam.cz, Petr Coufal, tel.: 725 716 576.*

Slovo starosty

Dobrý den,

v měsíci říjnu se konal svoz nebezpečného a objemného odpadu. Trochu mě mrzí, že občané nevyužili přistavený kontejner v bývalé pískovně, kam mohli bezplatně odložit staré sedačky, skříně, koberce, lina apod.

Na posledním zasedání zastupitelstva obce jsme vybírali nového nájemce do pohostinství v Černousích. Dorazila nám pouze jediná písemná žádost. Po projednání této žádosti se zastupitelstvo obce usneslo pronajmout pohostinství v Černousích panu Slavomíru Tajbnerovi.

Přeji hezký podzimní čas

Miroslav Richter
starosta

Blahopřání

V listopadu slaví své narozeniny 20 našich občanů a občánek a v prosinci jich oslaví své narození 22. Všem přejeme vše nejlepší, hodně zdraví a spokojenosti do dalších let.

Narozeniny **v listopadu** slaví paní a slečny: Helena Šťastná, Mária Horáková, Vědunka Beranová, Jiřina Školová, Mariya Prokopenko, Vladimíra Pocklanová, Romana Brázdová, Šárka Šemberková, Eva Drahošová, Lucie Síglová, Drahomíra Kučerová a Kateřina Grulová.

Pánové a chlapci: Karol Ištók, Josef Konkus, Oldřich Kudrnovský, Romuald Borysewicz, Ladislav Babiak, Roman Konieckí, Milan Bílý a David Rusňák.

V prosinci budou slavit dámy: Anna Ondřejíková, Zdeňka Wollmanová, Hana Babiaková, Iveta Kellerová, Daniela Koniecká, Jana Síglová, Lucie Balogová a Lenka Koniecká.

Pánové: Milan Krkoška, Jiří Šemberk, Josef Tretiník, Josef Šiška, Jan Danč, Jiří Šemberk ml., Petr Fako, Vítězslav Kučera, Milan Zaunar ml., Marek Vnouček, Marek Richter, Dominik Slípka, Petr Fako ml. a Matěj Richter.

Všem ještě jednou hodně zdraví a spokojenosti.

(Pokud si nepřejete zveřejňovat svá nebo jména svých dětí, oznamte to na obecním úřadu.)

Obecní zastupitelstvo

Veřejné zasedání zastupitelstva obce č. 5 / 2016 se konalo dne 26.10.2016 v zasedací místnosti OÚ. Zastupitelé se sešli v plném počtu devíti členů.

Na program jednání byly pouze dva body. Zastupitelstvo obce schválilo pronájem pohostinství „U kaštanu“ v Černousích panu Slavomíru Tajbnerovi a vzalo na vědomí informaci o jednání finančního výboru.

Celé usnesení ze zasedání si můžete přečíst na úřední desce před OÚ a na stránkách obce <http://cernousy.cz>, kde je také zveřejněn zápis ze zasedání.

!!! DOVOLENÁ !!!
Zubní ordinace Černousy
MUDr. Jiří Gürlich
15. – 18.11.2016

Zahrada Čech

Tak jako každoročně v září, jsme i tentokrát navštívili zahradnický veletrh v Litoměřicích, Zahradu Čech. Tentokrát to bylo v sobotu 17. září, kdy nám obec přistavila autobus a vydali jsme se na výlet. Vstupné i cestu jsme měli zdarma. Ačkoliv předpověď počasí nás trochu strašila, zvládli jsme to i bez dešťníků. Pokochali jsme se pohledem na ukázky zahrad, ovoce, zeleniny, stromčků, kytiček, různých zahradnických a kutilských potřeb, něco jsme i nakoupili, ochutnali burčák, nebo jen tak poseděli a poslechli písničky od Kamelií. Když jsme pak kolem 18té hodiny dorazili domů, byli jsme příjemně unavení a spokojeni.

Děkujeme tímto obci za to, že pro nás zorganizovala tento moc pěkný výlet.

Spokojení účastníci zájezdu.

Frýdlantské náměstí bude letošní Vánoce zdobit smrk z Boleslavi

Smrk pichlavý (*Picea pungens*) vysadil před léty poblíž bytového domu č.p. 48 v Boleslavi pan Jiří Žežulka. Postupem času jak smrk rostl, nadělal v Boleslavi hodně parády ale také začal prorůstat do telefonního vedení a nevyhnutelně by brzy došlo k jeho nevzhlednému prořezání nebo pokácení. Proto starosta vyhověl žádosti městského úřadu Frýdlant a strom daroval městu Frýdlant na vánoční výzdobu.

Krásně rostlý nazdobený smrk tak bude letošní vánoční svátky dělat radost stovkám návštěvníkům frýdlantského náměstí a navodí vánoční atmosféru již při jeho rozsvícení na začátku adventu.

OZNÁMENÍ O PŘERUŠENÍ DODÁVKY ELEKTRINY

Část obce Černousy – část Boleslav, Ves, v místě výlepu oznámení – 9.11.2016 od 7:30 do 15:30

Část obce Černousy – Boleslav – 16.11.2016 od 7:30 do 9:30

Bližší informace o lokalitách dotčených touto odstávkou jsou k dispozici (nejdříve 15 dní před uvedeným termínem) na webové adrese: www.cezdistribuce.cz

Topíte pevnými palivy? Nebojte se kontroly kotle!

Provozovatel spalovacího zdroje na pevná paliva o tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinen zajistit provedení první kontroly technického stavu a provozu zdroje (kotle), podle § 17 odst. 1 písm. h) zákona č. 201/2012 Sb. o ochraně ovzduší, nejpozději do 31. prosince 2016 a následně jednou za dva kalendářní roky prostřednictvím osoby, která byla proškolená výrobcem spalovacího stacionárního zdroje a má od něj udělené oprávnění k jeho instalaci, provozu a údržbě (odborně způsobilá osoba).

Doklad o provedení této kontroly vystavený odborně způsobilou osobou potvrzující, že zdroj je instalován, provozován a udržován v souladu s pokyny výrobce a zákonem o ochraně ovzduší č. 201/2012 Sb., je nutné předkládat **na vyžádání** dotčenému správnímu orgánu státní správy, v tomto případě Městský úřad Frýdlant – odbor stavebního úřadu a životního prostředí.

Seznam odborně způsobilých osob na kontrolu technického stavu a provozu zdroje podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, je na adrese <http://www.aptt.cz/opravneni-ozo.php?kraj=LBK>.

Úřady budou moci kontrolovat, čím lidé doma topí v kotlích.

Podmínkou kontrol je, že v případě důvodného podezření bude potenciální porušovatel zákona předem upozorněn obcí s rozšířenou působností na možné porušování zákona o ochraně ovzduší a teprve v případě, že nedojde k nápravě, bude moci proběhnout kontrola.

Novela zákona stanoví, že úředník bude moci přijít zkontrolovat, zda majitel obydli nespaluje odpady a nebezpečné látky. Pokud se podezření na porušení zákona objeví opakovaně, úředníci nejprve majitele písemně vyzvou, aby zjednal nápravu. Když tak neučiní, budou k němu moci přijít na kontrolu.

Lidem, kteří by úředníky domů nepustili, bude hrozit postih až 50 tisíc korun. Kontroly by tak mohly začít fungovat od Nového roku.

Vaše příspěvky

Vážený sousedé, v pátek 14.10.2016 nás pozval do restaurace Pod kaštany náš dlouholetý soused a kamarád František Vnouček, aby se s námi rozloučil, protože se stěhuje do svého rodiště a to do Albrechtic. Bylo to moc pěkné posezení za což mu patří velké poděkování. Při dobře propečeném prasátku, dobrém pivečku a jiných tekoucích laskominách jsme se dobře pobavili až do ranních hodin. Františkovi za to a i za to co pro tuto obec za uplynulých dvacet let udělal chci poděkovat, nejen za sebe, ale za všechny kteří jeho služby užívali.

Karel Lšťók s kamarády.

Františkovi a Hance na památku:

To byl jednou Franta Vnouček
v Černousých měl hospodu,
všenu seděl chlapů hlouček
s Hankou to vedli pospolu.

Každý týden vždy ve čtvrtek
dělal pár jitrnic a jelítek,
klobásy a tlačenku
lákal lidi do šenku.

Pivo točil, dobře vařil,
každému rád jak od hajzlu dekl
na pánvičce řízek smažil,
neb jitrničku pekl.

Dobré zboží to se samo chválí
a tak se hrnou lidi z okolí i zdáli.
Ani by se věřit nechtělo,
jak v šenku bylo veselo.

Avšak pro kritstovi rány
co se to děje v restauraci Pod
kaštany,
sil ubývá a také ze zdravotních
důvodů odchází Frantík do důchodu.

Před tím ale v letním parnu
koupil starou hasičárnu.
Spravil střechu a zbytnil podkroví
a v přízemí u okýnka prodává dětem
cukroví.

Dětem nanuk chlapům pivo
a u okýnka je hned živo.
Jitrnice jelita
stále stejná kvalita.

Na klobásy i na tlačenku
musí se teď čekat venku
a tak Franta nelení
a hned udělá sezení.

Kde koho to k oknu láká
i Toma s Vendou na panáka.
Po ránu, prý aby nemněli afty,
daj si panáka oblíbeny nafty.

Je tu živo jak v restauraci,
líbí se jim tu víc jak v práci.
Nikdo nemněl ani zdání,
že příjdu nepřizpůsobiví grobiáni.

Nepořádek a rámusení
a hned bylo po sezení.
Na mou věru je to síla
a na Frantovy nervy pila.

Frantu nezadrží tu už nic,
stěhuje se do Albrechtic.
A proto děkujem vám oboum vřele,
za to jak starali jste se o nás skvěle.

**Díky Vám, máme Vás rádi,
na rozloučenou z Černous kamarádi**

Soukromá inzerce

*Pokud chcete něco **prodat, koupit, případně vyměnit**, stačí poslat svůj inzerát na: pecoufal@seznam.cz nebo poslat SMS na tel.: 725 716 576, případně donést na OÚ a my Vám ho v následujícím vydání otiskneme.*

Do uzávěrky tohoto vydání nebyl doručen žádný inzerát.

Černouská vařečka

V této rubrice se s námi můžete podělit o své vyzkoušené recepty ve vaření, pečení nebo míchání různých nápojů. Své recepty, které chcete uveřejnit v našem Zpravodaji posílejte na: pecoufal@seznam.cz nebo přineste na OÚ. Na konci roku uspořádáme anketu o nejzdařilejší zveřejněný recept a výherce odměníme pěknou cenou, stejně jako tomu bylo v loňském roce.

Zálivka na kuře

2 masoxy, 1 lžička pepře, 2 lžičky papriky, 7 stroužků česneku, osminka litru oleje, osminka litru vody.
Vše povaříme, do vlahého dáme maso asi na 8 hodin do ledničky uležet, pak pečeme, nebo můžeme grilovat.

Recept od Marie Šemberkové

Polévka se zelenými fazolkami

Pro 4 osoby potřebujete: 200 g nakládaných zelených fazolek, 200 g pikantní klobásy, 1 cibuli, 2 stroužky česneku, 1 lžičku mleté papriky, 2 konzervy loupaných rajčat, ½ lžičky mletého chilli, ½ lžičky římského kmínu, 1 lžičku citronové kůry, 500 ml vývaru, olej, sůl

Postup: Na oleji opečte nadrobno nasekanou cibuli a česnek. Přidejte kmín, mletou papriku, chilli a koření nechte provonět. Zalejte vývarem, přidejte pokrájenou klobásu, loupaná rajčata, citronovou kůru a polévku vařte asi 20 minut. Chvilí před dohotovením přidejte do polévky nakládané zelené fazolky. Nakonec podle chuti ještě osolte. Ti otrlejší si pak mohou do polévky při podávání přidat ještě nasekanou chilli papričku.

Tip: Polévku můžete podávat s kopečkem zakysané smetany.

Recept od Ivany Křišákové

Černouský kvíz

Správná odpověď z minulého kvízu: Mladý drsňák na fotce z roku 1986 je pan Pavel Vokatý. (Fotku nám sám zapůjčil – děkujeme).

Do uzávěrky tohoto vydání bylo doručeno mnoho správných odpovědí, z kterých byl vylosován výherce a tím se stává paní **Vlasta Bolinová, blahopřejeme!** Poukázku na nákup zboží v hodnotě **100,- Kč** v obchodu se smíšeným zbožím paní Věry Vokurkové si může vyzvednout na OÚ.

Otázka dnešního kvízu:

Kdo je ta mladá, zasněná dívka na fotce z roku 1970 ?

Své odpovědi posílejte na e-mail: pecoufal@seznam.cz nebo SMS zprávou na tel.: 725 716 576 (nezapomeňte uvést i své jméno), můžete jí sdělit i osobně Petru Coufalovi.

Výherce, který bude vylosovaný ze správných odpovědí, získá poukázku na nákup zboží v hodnotě **100,- Kč** v obchodu se smíšeným zbožím paní Věry Vokurkové v Černousích.

Bába bylinářka

Bršlice kozí noha je další z úporných plevelů na našich zahradkách

Účinky rostliny:

- bolesti nohou (bolesti dolních končetin)
- dna, podagra
- odkyselení organismu (po zimě)
- podpora metabolismu (látkové výměny)
- klouby, pohyblivost kloubů
- zadržování vody v těle - močopudný účinek

Biozelenina zdarma

Nevyhubitelná - taková je strohá charakteristika bršlice. A to je dobře. Jako půdopokryvná rostlina dokáže bleskově ovládnout celou zahradu. Za rok se dokáže rozšířit až o 3 m². Její kořeny se při vytrhávání lámou, jako by byly skleněné, a z každého sebemenšího úlomku vyroste další rostlina. Pomáhá jen pilné vytrhávání. Mladé světlezelené listy jsou velice chutné a připomínají tak trochu karotku. Vyzkoušejte bršlici na chlebě s máslem, společně s dalšími bylinkami v tvarohu, jako polévku nebo osmaženou v olivovém oleji.

Léčivé využití bršlice - nejen pro odkyselení těla

Jako jarní bylinka obsahuje velké množství vitamínu C, karotenoidů a cenných minerálů, jako železa a manganu. Podporuje látkovou výměnu (metabolismus) i uvolňování kyselých usazenin a jejich vylučování z těla - vede k odkyselení organismu. Blahodárně působí na pohyblivost kloubů a jejich regeneraci po dlouhé zimě. Z kořenů, které vytrháte na zahradě, můžete uvařit čaj, který působí močopudně.

Bršlice kozí noha

Má i vnější použití: jestliže vás **bolí nohy (dolní končetiny)**, připravte si koupel z kořenů bršlice. 100 g čerstvých kořenů povařte ve 2 litrech vody a nechejte táhnout 15 minut. Poté nálev vlijte do nádoby na koupel nohou a přidejte tolik vody, aby vám teplota byla příjemná. Kozí noha pomáhá při dně.

Proč se bršlice jmenuje kozí noha?

Aegopodium je odvozeno z řeckého aigos - koza apodos - noha. Listy skutečně připomínají svým tvarem otisk kozího kopýtky. Podagra je starý název pro dnu, nemoc, která ve stáří zbaví mnoho lidí možnosti pohybu. Mniši proto bršlici pěstovali v klášterních zahradách. Podagraria znamená léčící dnu. Jeden z mnoha českých lidových názvů zní podágrová bylina.

Ivana Krišáková

Přijměte pozvání do nově otevřené Vinotéky u Ričiho,

na adrese Habartice 122 (naproti prodejně CBA).

Nabízíme 8 druhů sudových vín, za velmi příjemné ceny, moravská a zahraniční vína, dobroty k vínu.

Přijďte k nám nakoupit s tímto kupónem a získíte slevu 10% !

Platí pouze do konce listopadu 2016

Zveme Vás také do nově otevřené prodejny na stejné adrese,

SHOP-MODA.EU s výhradně pánskou stylovou módou.

V naší nabídce naleznete polo trička, mikiny, sportovní tepláky, teplákové soupravy a jiné.

Naleznete nás i na www.shop-moda.eu

Přijďte k nám nakoupit s tímto kupónem a získíte slevu 10%

Platí pouze do konce listopadu 2016.

Sbor dobrovolných hasičů Ves

Nastupující podzim byl pro naše hasiče ve znamení důležitých soutěží. 17. září se naše mužské družstvo zúčastnilo okrskové soutěže, kterou letos pořádal SDH Višňová. V agregátu se jim trochu nezadařilo ale přesto skončili na pěkném třetím místě. Zato v požárním sportu již nezaváhali a obsadili první místo, čímž si zajistili postup do okresního kola.

O týden později 24. září, jsme pořádali u nás ve Vsi již šestý ročník Memoriálu Františka Pulce, který byl pro nás tentokrát opravdu slavnostní. Účast soutěžních družstev byla historicky asi největší a to především díky dětí. Zúčastnily se 2 družstva přípravy, 4 družstva

mladších, 3 starších žáků, 5 ženských družstev, 4 mužská a 4 staré gardy. Navštívit nás také přijel v rámci své předvolební kampaně starosta města Chrástavy, dnes již také senátor Ing. Michal Canov. Soutěž zahájil v deset hodin starosta obce pan Miroslav Richter. Potom přišel ten očekávaný slavnostní okamžik, kdy starosta obce předal našemu sboru hasičský prapor, kterým se do budoucna budeme pyšnit při všech slavnostních příležitostech a který náš sbor bude provázet po jeho další existenci.

Jako první soutěžily děti přípravy, následovali mladší, starší žáci, ženy, muži a vrcholem byl souboj staré gardy. Tady jsme se dočkali dalšího milého překvapení, když nastoupila stará garda z Černous, a pánové, přestože hadice neměli v rukách už řadu let, neudělali vůbec ostudu a obsadili pěkné třetí místo. Nakonec naši chlapci opět vyhráli a ženské družstvo skončilo na pěkném druhém místě. Všem účastníkům soutěže i divákům se u nás líbilo a to také díky sponzorům, Miroslavu Křovinovi, který celý den pouštěl příjemnou hudbu, Martinu Slípkovi, který nám daroval a sám vyudil několik kil kuřecích stehen a Mysliveckému spolku Andělka – Ves, který nám uvařil hrnec zvěřinového guláše, po kterém se jen zaprášilo.

Děkujeme tímto všem soutěžícím, fanouškům, sponzorům a především všem, kteří se na organizaci memoriálu podíleli a odvedli kus poctivé práce.

Dne 23. října si naši chlapci udělali tzv. železnou neděli. Přesto, že za železo sběrný neplatí příliš mnoho, vyhověl náš sbor žádostem několika občanů, kteří se chtěli zbavit starého železa a udělal jeho sběr. Do sběrný do Pertoltic odvezli více jak 1,5 tuny a to ani nepobrali všechno železo co jim bylo nabízeno.

Děkujeme tímto všem, kteří nám staré železo přenechali a přispěli tím do hasičské kasy. Naše velké poděkování patří panu Milanu Šemberkovi, který nám vše odvozl a bez jehož pomoci bychom se neobešli.

Výbor SDH Ves

Myslivecký spolek Andělka – Ves

Přes léto jsme postavili jednu kazatelnu a tři žebříky, opravili jsme stávající zařízení, v současné době máme rozestavěny další dvě kazatelny.

Zajistili jsme bažanty, kachny a splnili plán odstřelu srnců. Dne 15.10. proběhla naháňka na černou zvěř, která se nám opět vydařila., slovílo se celkem 10 kusů černé zvěře.

Tradiční pořádání Poslední leče, na kterou Vás srdečně zveme, bude opět dobře připraveno.

Za myslivecký spolek Rudolf Štrbák, hospodář MS.

Ms Andělka - Ves

pořádá

POSLEDNÍ LEČ

V sobotu dne 19.11.2016

od 20.00 hodin

v sále pohostinství POD LÍPOU ve VSI

Bohatá tombola a příjemná zábava ke které hraje skupina ORION

Výborná myslivecká kuchyně

Vstupné 100 Kč

Něco z historie

V sekci historie Vám na pokračování přepisujeme vyprávění pana Františka Pulce, ve kterém popisuje své nasazení do říšské pracovní služby v Německu za druhé světové války a následné putování domů po ukončení války.

(Vzpomínky pana Františka Pulce nám zapůjčila paní Helena Čemová – děkujeme.)

František Pulec, Ves 5, * 1.4.1927, † 13.2.2009

Pokračování minulého vydání.....

Pracovní den v zajateckém táboře probíhal takto: Ráno v 5 hodin nás vzbudili pomocní konvojenti VR. Na dvoře byl na podstavci sud s vodou. Od něj vedla trubka, která měla navrtané otvory, jimiž tryskala voda. Trochu jsme se umyli a z každé pracovní čtyry byli určeni dva muži, aby přinesli z kuchyně polévku a chleby na snídani. Každý dostal asi třičtvrtě litru polévky do plechovky, protože jiné nádoby jsme neměli. Celodenní dávka chleba byla 600 gramů, z toho nám dali půlku ráno a půlku večer. Chleba se musel rozdělit na stejné díly, aby se dostalo na každého, což nešlo vždy vyřešit spravedlivě. Aby se předešlo případným nesrovnalostem a ve snaze rozdělit chleba spravedlivě, neboť sebemenší kousek byl pro každého z nás cenným, jsme si sami vyrobili z dřevěného klacku a provázku primitivní váhu. Na jednom konci klacku byl upevněn kousek železa a na druhém plechovka, ve které jsme vážili chleba.

Po snídani byl nástup do práce. Často se stávalo, že při ranním nástupu několik lidí omdlelo ze slabosti. Všechny pracovní čtyry musely před táborem nastoupit na nádvoří do pětistupu a po předání hlášení odpochodovat k bráně. Tam nás odpočítali po pěti a ruská hlídka, která nás měla doprovázet, musela podepsat počet převzatých zajatců, za které ručila. Večer při návratu se to celé opakovalo a tak to šlo každý den. Stále samé počítání po pěti. Někdy se také stalo, že se při tom věčném počítání spletli. Pak nás spočítali ještě jednou nebo i vícekrát, aby si byli jistí výsledkem. Při tom jim vůbec nevadilo, že jsme při tom kvůli nim museli stát dlouho venku na mrazu. Většinou s námi šli dva ruští strážníci. Ti dostali k ruce čtyři pomocné strážníky z řad zajatců, takzvané pomocné konvojenty, kteří na pracovišti obsadili strážné budky v rozích. Měli za úkol v případě útoku zajatců nebo jiného přestupku vyvolat poplach. Měli také za úkol pobízet nás do práce a poslouchat, co kdo mluví. Pomocní konvojenti z řad zajatců nebyli ozbrojeni, bydleli zvlášť, dostávali lepší jídlo a nemuseli pracovat. Zavedení pomocných konvojentů byla rafinovaná metoda sovětské strany, s cílem rozdělit zajatce na dva tábory a vyvolat nevraživost a nedůvěru. Navíc bylo v pracovních četách vybráno několik jednotlivců, takzvaných úderníků (Bestarbeiter), kteří měli proti ostatním určité výhody. Například lepší oblečení a částečně lepší stravu, někdy i trochu víc tabáku. Toto opatření mělo vyvolat jakési soutěžení, aby se zajatci snažili o větší výkon s vidinou nabízených výhod. Ti, kteří to dotáhli až na nejlepšího pracovníka, se však z výhod nikdy dlouho netěšili. Zakrátko byli odveleni do jiného tábora a na bráně než odešli jim odebrali lepší oblečení a dalo jim roztrhané hadry. Tuto vykutálenou hru jsme brzy prokoukli a ono údernické hnutí brzy zaniklo.

Zima v okolí Oděsy začínala zhruba v druhé polovině října až začátkem listopadu. Sněhu bylo málo, zato mrazy se pohybovaly kolem mínus 20°C. Vlivem silnější sluneční činnosti přímořského klimatu byly i časté mlhy a náledí. První zimu v Rusku se nám vedlo velmi zle. Jednak jsme mizerně bydleli v nevytápěných místnostech bez dek a slamníků a za druhé jsme byli bídě oblečení. Měli jsme k dispozici jen to, v čem jsme přišli. Jen v ojedinělých případech dali zimní kabáty těm zajatcům, kteří prakticky neměli v čem chodit. Obuv jsme dostali obnošenou po ruské armádě, byla vyrobená z celoviny, jenom podrážky byly kožené. Navíc tam pro nás měli různé staré boty. Když byla jedna bota rozbitá, nevyměňoval se celý pár, nýbrž jen jedna bota. Tak se často stávalo, že jsme měli každou botu jinou: různé velikosti, jednu nízkou druhou vysokou, jednu černou druhou hnědou. Jídla nám dávali jen tolik, aby nás udrželi při životě. Za takových podmínek spousta lidí onemocněla a nebylo nic divného, že hodně jich zemřelo úplným vysílením.

V táboře byla marodka, kde ordinovala ruská lékařka a německý sanitní ošetřovatel. Lehká onemocnění se léčila přímo na místě v táborové marodce. Těžší případy se odvážely do vojenské nemocnice. Jednalo se hlavně o nemoci z podvýživy, těžká nachlazení, omrzliny a ojedinělé onemocnění tyfem. Ti, kteří v táboře umřeli, byli po ranním hlášení odvázeni za město do zákopů, které tam zůstaly po válce, a zahrnuti buldozérem. První zimu 1945 – 46 nebyla vedena žádná evidence o úmrtí zajatců. Když nám do rána někdo umřel na ubikaci, nahlásili jsme vždy plný stav, abychom za onoho mrtvého ještě dostali příděl potravin. Bylo to sice velmi málo, ale v naší situaci mělo každé sousto velkou cenu. Teprve potom jsme ohlásili jeho úmrtí.

V táboře jsme byli celou zimu až do jara. Pak byla sestavena nová pracovní četa 50 mužů, ve které jsem byl i já, a odeslána na kolchoz 35 – 40 km na severozápad od Oděsy, směrem na Tiraspol. Šli jsme tam dva dny pěšky. Za normálních okolností by se taková vzdálenost ušla hladce za jeden den. My jsme však byli tělesně tak slabí, že jsme to nemohli dokázat. Za městem jsme prošli kolem letiště, na kterém bylo ohromné množství amerických stíhaček a bombardérů s americkými výsostnými znaky. V noci jsme spali venku na stepi pod širým nebem poblíž studně. Druhého dne jsme pokračovali v cestě, která vedla stepí mírně zvlněným terénem a zdála se nám nekonečná. Po více než třicet kilometrů jsme neviděli ani vesnici ani jediný příbytek. Pak jsme prošli osadou „Baden – Mannheim“. V poledních hodinách jsme dorazili do kolchozu, osada se jmenovala „Adamstel – Adamovka“. Byla to menší vesnice a na jejím konci se nacházela větší budova připomínající vesnický klub. Tam nás ubytovali v podlouhé místnosti, pravděpodobně to měl být sál. Spali jsme na holé podlaze bez slamníků a přikrývek. Dům byl obehnan plotem z ostnatého drátu a vchod byl ve dne v noci střežen ozbrojenou hlídkou. Tato vesnice i osady v okolí byly původně německé kolonie a nesly toho času ještě německá jména. Ojediněle tam ještě bydlely i německé rodiny, které pak v době našeho pobytu byly deportovány na Sibiř. Nedaleko byla také řecká kolonie.

Nové poválečné obyvatelstvo v těchto vesnicích byli Ukrajinci. Těch se však přistěhovalo jen velmi málo, a tak více než jedna polovina vesnice byla prázdná. Mimo Ukrajinců tam přechodně bydlela i skupina Poláků, kteří pocházeli z území za Bugem, které Rusové zabraly v roce 1939 za polsko – ruské války. Tehdy byli deportováni na Sibiř a po ukončení druhé světové války se vraceli do Polska. Tito lidé museli však nejdříve přes léto pracovat na kolchozu, aby sovětskému státu ve formě práce vrátili peníze za cestu zpět do Polska. Kolchoz obhospodařoval asi 800 hektarů vinic a měl také malou továrnu na zpracování révy. Navíc se tam pěstovalo i menší množství obilí. Pracovali jsme převážně na vinohradech, od jarního okopávání až po sklizeň. Při okopávání byla denní norma 20 arů na osobu. Tam jsem poprvé v životě poznal, jak se vytváří norma, doma jsme něco takového neznali. Jednoho dne při okopávání šel s námi na pracoviště ruský velitel a oznámil nám, že 50 minut v hodině se musí pracovat a 10 minut máme na odpočinek a kouření. Tak jsme se dostali na přibližnou normu 20 arů.

Pokračování příště

Zveme Vás na ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

*První adventní neděli 27. listopadu od 17 hodin
před Obecním úřadem v Černousích*

Poslechneme si vánoční koledy a společně rozsvítíme vánoční stromek

K občerstvení bude punč, čaj, káva a také něco k zakousnutí

Pokud se chcete pochlubit svým pekařským uměním, přineste něco na ochutnání

Vánoční koledy nám zazpívá sbor pod vedením paní Jiřiny Šíkolové

Všechny srdečně zve Obec Černousy

Přijďte se s námi bát...

*SDH Předlance, jejich přátelé
a SRPDS Višňová*

pro všechny děti i dospělé připravují

Strašidelný les

*který se bude konat v sobotu 5.11.2016 s přicházející tmou,
průběžný start od hasičárny v Předlancích od 17:00 do 17:45 hod.,
ukončení v parku u hasičárny, kde se bude podávat dobrota na zahřátí*

nutné mít s sebou baterku...

Vstupné dobrovolné

Na všechny se moc těší strašidelné bytosti

příloha Libereckého kraje

listopad 2016

UDÁLOST MĚSÍCE

WORLD DANCE CHAMPIONSHIP 2016

Tanečníky z celého světa přivítá v termínu od 22.–27. listopadu 2016 Liberec. Město bude už po osmé hostit otevřené taneční mistrovství světa World Dance Championship 2016. Záštitu nad šampionátem převzal hejtman Libereckého kraje Martin Půta.

Své taneční umění předvede na šampionátu přes tisíc účastníků. Nejpočetnější bude určitě česká výprava, která má výhodu domácího prostředí. Očekává se také početná výprava z Ruska, Polska, Francie, Belgie, Švédska i Itálie a letos poprvé i z Jižní Afriky a Jižní Korey. Mistrovství světa se stane lákavým i divácky, neboť si přijdou na své vyznavači mnoha tanečních stylů. Závodníci různých věkových kategorií se představí v disciplínách street dance (hip hop, house, break dance), pop dance (disco, techno, ...), belly dance oriental, caribbean dance (salsa, bachata, merengue), latinskoamerické techniky (rumba, cha-cha, jive, samba, paso doble), standardní techniky (waltz, valčík, tango, slowfox, quickstep), tradiční tance (polka, mazurka, tango argentino, čardáš, ...), etnik dance, jazz dance, modern dance, contemporary dance, balet, tap dance, freestyle techniky (cheer dance, pompon dance, repeet dance, ...) a playback show. Z výčtu soutěžních stylů je tak patrné, že budou k vidění například horkokrevné španělské či latinské tance, exotické orientální

tanečnice, klasické páry ve večerních róbach, ale i pouliční styly nebo dívky se střapci známé především ze sportovních stadionů. Jejich výkony bude hodnotit početná mezinárodní porota složená z tanečních mistrů a profesionálních tanečníků.

Soutěžní klání i doprovodný program je divácky velice atraktivní. Krásné kostýmy, skvělá taneční vystoupení, budoucí mistři světa i speciální hosté, to vše můžete vidět a zažít v libereckém Centru Babylon. V tomto roce vás bude jistě zajímat zcela nová disciplína playback show, která se volně inspiroje pořadem „Tvoje tvář má známý hlas“ a která je postavena nejen na kostýmech, playback – mimiky tváře a vyslovování textu, ale především na tanci slavného interpreta.

Hlavním pořadatelem tanečního mistrovství světa World Dance Championship 2016 je Taneční a pohybová škola ILMA z Turnova.

Více informací na www.latinofestival.cz

Text: Blanka Daníčková

Foto: TaPs ILMA Turnov

NA KRAJI

GIS DAY 2016 JIŽ PO ŠESTNÁCTÉ V LIBERCI

Dny geografických informačních systémů se uskuteční ve dnech 14.–16. 2016 listopadu v pavilonu G Technické univerzity a Krajské vědecké knihovně v Liberci. V kampusu univerzity bude připraveno operační středisko Hasičského záchranného sboru ČR, práce se starými mapami či určování filmových míst v Libereckém kraji. Během akce bude pro veřejnost přístupná galerie Starých map Libereckého kraje a výtvarné práce účastníků soutěže na téma „A Země se otevřela“. V krajské vědecké knihovně se představí životní prostředí, povodňová ochrana a přírodní katastrofy. Po celou dobu akce bude probíhat 2. ročník malování země příběhů. V rámci akce bude představen koncept nového regionálního Atlasu životního prostředí. Pro veřejnost budou připraveny také dvě přednášky. V knihovně bude 14. 11. přednášet Jaroslav Bengl z vývojového centra Google. A 15. 11. na Technické univerzitě Liberec, v budově G, bude přednášet Ivan Rous ze Severočeského muzea. Více informací naleznete na stránkách www.dnygis.cz a www.geoportal.kraj-lbc.cz.

POHOTOVOST SE PŘESTĚHOVALA

Pohotovost liberecké nemocnice je na nové adrese. Od 30. září 2016 najdou dospělí pacienti, kteří potřebují akutní ošetření v době mimo ordinanční hodiny praktických lékařů, pohotovost v areálu krajské nemocnice. Z budovy v Jablonecké ulici se přestěhovala

do 1. patra Pavilonu interních oborů, v budově B Krajské nemocnice v Liberci. Pohotovostní služba je zajištěna od pondělí do pátku v době od 17 do 21 hodin a o víkendech a během svátků od 8 do 18 hodin. Stejně zůstává i telefonní číslo: +420 485 312 184.

POCTU HEJTMANA DOSTALA LÉKAŘKA I SKAUT

Poctu hejtmana Libereckého kraje pro rok 2016 obdrželo v Den české státnosti šest osobností: František Fediuk – pedagog

Hejtmán Martin Půta s držiteli Pocty hejtmana 2016 i oceněnými hejtmanským dukátem.

a vědec, Taťána Janoušková – ředitelka Hospice sv. Zdislavy Libereckého kraje, Marta Kottová – žena, která přežila holocaust, Blanka Šinkorová – lékařka a bývalá primářka Ústavu chirurgie ruky ve Vysokém nad Jizerou, Miloš Zapletal – skautský spisovatel a překladatel a také Miroslav Kučera, který stojí za záchranou zámku Svijany. Ještě před vyhlášením letošních laureátů Pocty hejtmana LK získali hejtmanský dukát jako poděkování rodina Harcubova, Karel Minařík a Jiří Suchánek. ←

KRAJŠTÍ ZASTUPITELÉ K VĚCI

Kterou méně známou památku Libereckého kraje byste doporučili k návštěvě?

VLADIMÍR RICHTER (ODS)

Jsem patriot, a proto musím zmínit památkovou zónu v centru Jilemnice. Je systematicky obnovována, což bylo oceněno udělením titulu Historické město roku 2012. V zóně bych upozornil na opomíjenou bývalou drogerii u náměstí, na které jsou krásně zrestaurované původní venkovní malby.

LENKA KADLECOVÁ (ČSSD)

Každému bych doporučila návštěvu Wotamburgu, středověké tvrze, která byla vybudována jako replika raně středověkého velmožského dvorce z období druhé poloviny 12. a počátku 13. století. Tvrz najdete neda-leko Chrastavy.

HANA MAIEROVÁ (SLK)

V Českém ráji jsou to např. Besedické skály. Ráda bych také pozvala do Českého Dubu, odkud pocházím. Johanitská komenda s romantickým příběhem svého objevení, s kaplí, u jejíhož vysvěcení byl sám Karel IV., určitě stojí za návštěvu.

MIROSLAV HUDEC (ZPLK)

U silnice I/13 asi kilometr za Cvikovem směrem na Jablonné se nachází památka Dutý kámen. Sopečné magma tu vytvořilo v pískovci pozoruhodné skalní útvary, některé v podobě obilných klasů. Do skály byl v roce 1913 jako projev tehdy rozšířeného jeho kultu vytesán reliéf romantického básníka Theodora Körnera, který přesně 100 let předtím padl v pouhých svých 21 letech v bitvě s Napoleonovými oddíly.

KATEŘINA KLIKAROVÁ (KSČM)

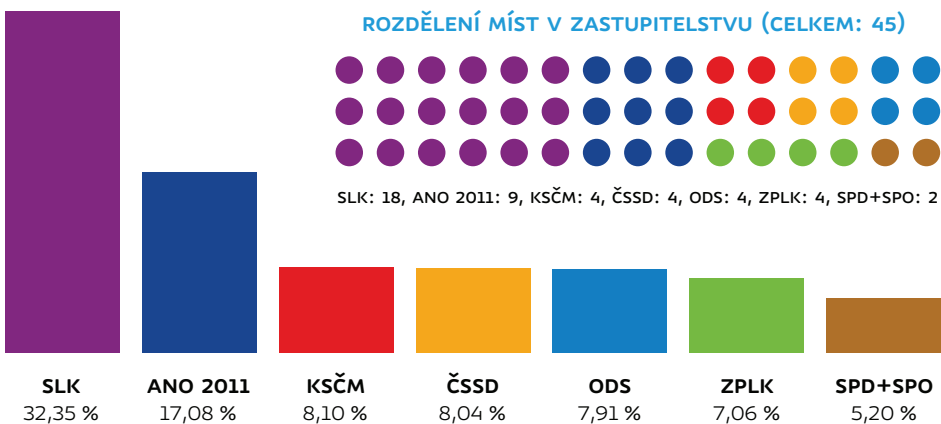
Určitě bych doporučila nově zrekonstruovaný zámek ve Svijanech, který nabízí expozice o pivovarnictví, historii zámku a o archeologických nálezech v nedalekých Příšovicích. Zámek navíc získal ocenění Stavba roku 2016 Libereckého kraje v jedné z kategorií a nominaci do celostátní soutěže Stavba roku 2016.

JOSEF JADRNÝ (PRO LK)

Za návštěvu stojí Přírodní památka Kamenný vrch u Křenova. Na Kamenném vrchu, který leží jihovýchodně od Dubé, můžete najít ojedinělé přírodní útvary, které připomínají skalní růže nebo mýsy. Vznikly zvětřováním pískovcového hřbetu. ←

Další názory zastupitelů si můžete přečíst na www.kraj-lbc.cz/zastupitelstvo

VÝSLEDKY VOLEB DO KRAJSKÉHO ZASTUPITELSTVA V LIBERECKÉM KRAJI

Volební účast: 35,91 %

SLK: Starostové pro Liberecký kraj, KSČM: Komunistická strana Čech a Moravy, ČSSD: Česká strana sociálně demokratická, ODS: Občanská demokratická strana, ZPLK: Změna pro Liberecký kraj, SPD+SPO: Koalice Svoboda a přímá demokracie – Tomio Okamura (SPD) a Strana Práv Občanů

1 | Již od počátku taneční kariéry stojí Iloně Šulcové (na snímku) po boku nejen maminka, životní partner, asistenti, ale především její „MA“. ILMA je složeno ze jmen Ilona (IL) a Marian (MA). Marian (na snímku) je její o 6 let mladší bratr, který vždy při slábnutí její energie nastartuje motory a ILMA Family.

2 | Taneční a pohybová škola ILMA vychovává děti k tanci a pohybu už od útlého věku. Svůj taneční styl si může vybrat každý podle libosti.

Foto: TaPs ILMA Turnov

OSOBNOST KRAJE

ILONA ŠULCOVÁ

Pohyb, cit a vášeň. I takovými slovy lze popsat turnovskou tanečnici a zakladatelku Taneční a pohybové školy ILMA, Ilonu Šulcovou.

Aktivní žena, zakladatelka a ředitelka taneční školy ILMA, ale i jednatelka České asociace tance, bývalá viceprezidentka Czech Dance Organization, předsedkyně komise organizátorů světové asociace tance World Art Dance Federation a organizátorkou dnes již u nás velmi dobře známé taneční akce světového věhlasu World Dance Championship 2016 Liberec.

Založit a vést taneční školu s takovou tradicí je určitě náročné. Jaké byly vaše taneční začátky, než jste se rozhodla při vysoké škole v Ústí nad Labem studovat tanec na konzervatořích v Praze a později v Hradci Králové. Postavila jste se na taneční parket už jako malá holčička nebo až mnohem později?

Ano, bylo a je to náročné, ale když něco děláte s láskou a nadšením, tak vám to v podstatě náročné nepřijde. Mám to štěstí mít práci jako koníčka a to mi dává již 25 let energii i sílu. Jako dítě jsem chtěla být tělocvikářka. Sport mi šel a tak jsem od gymnastiky, přes házenou, atletiku až po radioorientační běh reprezentovala od krajských kol až po zahraniční soutěže nejen Turnov, ale i Československo. Vzorem mi byla maminka, tělocvikářka, a také vedoucí estrádního souboru MADIS při tzv. Dívčí škole v Turnově. Jako malá jsem se tam prý „natřásala“ při jejich zkouškách. V šesté třídě jsem úspěšně vyhrála krajskou přehlídku ve hře na akordeon a tam jsem poprvé zašlhalala po konzervatoři. Soutěžním společenským tancem jsem se začala zabývat

až po tanečních. Tančila jsem ve skupině při Jednotném klubu pracujících v Turnově na staré Střelci. Po gymnázium ovšem rozhodl prvotní zájem a šla jsem studovat Pedagogickou fakultu (PF) v Ústí nad Labem. To už se ale v Turnově rozpadal taneční kroužek, tak jsem ještě s několika kamarády tanečnický založila v Turnově Den Balet, který po revoluci přešel plynule k novému názvu ILMA. A pak už nastal maraton. V Ústí jsem celých pět let studovala individuálním studijním plánem a přibrala si tak dálkové studium konzervatoře v Praze a rok poté i studium lidové konzervatoře choreografie v Hradci Králové. Založila jsem v té době i úspěšnou taneční skupinu při PF v Ústí a sama jsem aktivně tančila soutěžní párový tanec u pana Gebrta v Ústí. Takže od 16 let jsem již z parketu neslezla.

Co považujete za svůj největší taneční úspěch? A to v pozici tanečnice na jedné straně a učitelky tance na straně druhé. Největších tanečních úspěchů jsem většinou dosahovala v kolektivních choreografiích. Byly to tituly Mistrů ČSSR, později Mistr ČR. V pozici tanečnice, choreografky i trenérky v jedné osobě jsem si odnesla titul vítěze Vysokoškolské Univerziády v Bratislavě. Stala jsem se tak nejlepším sportovcem školy PF a obdržela krásnou cenu, cestu za polární kruh – Murmansk v tehdejší Sovětském Svazu. Sama za sebe si velmi cením titulu ČSSR rekordu tance 48 hodin – Československého maratonu tance (od LA, ST přes Break Dance až po folklor). Finále přenášela televize. To tehdy mnoho znamenalo

a sáhla jsem si od samého dna až k vrcholu. Dnes má ILMA tolik titulů Mistrů světa, že nevím, který znamená nejvíc. Vážím si všech. Za největší úspěch učitele tance – tanečního mistra – považuji to, že jsem lásce k tanci za 30 let naučila přes 15 000 tanečnicků a mnozí z nich dodnes tančí. Nemyslím soutěžně, ale jen tak – s láskou.

Zatančíte si někdy třeba jen tak, pro zábavu?

Popravdě méně, než by kdo čekal. Není na to čas. Více vyučuji, nebo organizuji. Nejvíc se vytančím každoročně při dovolené v Itálii. Tam se mohu zcela oddat odpočinku a prožitku z tance. No a Ital tanečník je prožitkář. V Čechách stále tak spontánní tanec nenacházím, přestože se pro to již mnoho udělalo. Tanec miluji a proto, když vyučuji, mám ten pocit, na který se ptáte, ... pro zábavu dělám většinu svých kurzů. Zatančím si pro zábavu i při kurzu Lady Dance.

Je v dnešní době zájem o výuku tance a pohyb obecně?

Zájem o tanec každým rokem vzrůstá, což přisuzuji i touhou lidí opět začít vnímat pohyb esteticky, hýbat se a chuť scházet se při jim příjemných melodiích. Pomáhají tomu i populární pořady v televizi. Ale zájem je jedna věc a spokojenost s výukou a pokračování s tancem věc druhá. V ILMě máme to štěstí, že taneční pro dospělé i „nátileté“ praskají ve švech, páry se stále vrací do dalších kurzů a s nimi přichází i jejich přátelé. To je nejlepší reklama a pochvala za dobře odvedenou práci pro celý ILMA tým. ←

KRAJEM

POZAPOMENUTÉ PAMÁTKY LIBERECKÉHO KRAJE

Méně známé, avšak krásné a pozoruhodné, jsou mnohé památky Libereckého kraje. Nepatří k těm nejnavštěvovanějším, jsou však stejně zajímavé jako jejich známější a turisty obletovanější příbuzné. Bývalé zámky, staré mlýny či hospodářská stavení, které rozhodně stojí za návštěvu.

Takřka na hranicích se sousedním Polskem, v Černousích, nechal v roce 1793 postavit hrabě Filip Josef Clam-Gallas barokní zámek s rozsáhlým hospodářským dvorem. Areál je velmi hodnotnou ukázkou venkovského panského sídla a velkostatku z počátku 19. století. Autenticky dochované hospodářské stavby představují unikátní soubor staveb šlechtického hospodářského zázemí. Po roce 1945 přešel do správy státních statků a v 80. letech minulého století to vypadalo, že nepřežije chátrání. Ve stejné době byl také hospodářský areál a sýpky zapsán mezi památky. Štěstí se však na zámek dvůr usmálo a v rukách nového majitele prokoukl do krásy. Obnoveno tu bylo nejen zemědělské hospodaření, ale [Zámecký dvůr Černousy](#) se stal i turistickým cílem s restaurací, ubytováním a jezdeckou stájí. Objekty byly zachráněny. Za obnovu sýpek a zámku získali majitelé ocenění Památka roku Libereckého kraje 2015.

Na pomyslném druhém konci Libereckého kraje, v Podkrkonoší, mohou turisté navštívit jinou zajímavou památku, Janatův mlýn v Buřanech (Jablonec nad Jizerou).

Mlýn pochází z roku 1767 a jeho nejstarší dochovaná část, přízemí a vlastní mlýnice, jsou dílem stavitele Jana Bouzka ze Tříčce pro Matěje a Karla Vondrákovi ze Tříčce. Mlýn je dnes významnou památkou lidové architektury a dokladem historie mlýnářství. Zajímavé je například nejstarší zařízení v mlýně, mlýnské složení s tzv. francouzskými kameny, které je pravděpodobně původní z roku 1767 a je i v současné době funkční. Prohlídky si můžete domluvit na www.janatuvmlyn.cz.

Za tajemstvím se můžete vydat do Burku, tedy Kittelova domu v Krásné na Jablonecku. Dům tajemstvím opředeného léčitele a lékaře Johana Josefa Eleazara Kittela pochází přibližně z druhé poloviny 18. století. Roubenou stavbu se daří dávat postupně dohromady a zajímavá je svou atypičností. Stavení není tradiční roubenkou, ale jde o, na svou dobu, monumentální stavení. Burk připomíná spíše zámek, avšak byl postavený technikou roubení ze dřeva. Stavba je pozoruhodná nejen svou velikostí, ale i interiérem. Na zámku se nachází patrně poslední dvojice působivých patrových černých kuchyní, která není v žádné roubené či hrázděné stavbě široko daleko tak dobře zachovalá. Prohlídky jsou možné ve vybraných dnech. Více najdete na internetových stránkách www.kittel.cz. ←

Text: Blanka Daničková

- 1 | Janatův mlýn v Buřanech je krásnou ukázkou citu majitelů, kteří jej postupně rekonstruují, avšak kladou důraz na zachování původních postupů i historických součástí mlýna. Foto: Liberecký kraj
- 2 | Interiér Janatova mlýna v Buřanech je zachovalý a funkční. Foto: Liberecký kraj
- 3 | Dobová fotografie Burku zachycuje Kittelův dům v dobách, kdy proslulý lékař žil. Foto: www.kittel.cz
- 4 | Obnova zámekového dvora v Černousích se povedla. Obnova získala cenu Památka roku Libereckého kraje 2015. Foto: www.zamecky-dvor-cernousy.cz

KRAJ. Příloha Libereckého kraje. Vychází 11× ročně.

Vydává Liberecký kraj, U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2. IČ 70891508. Ev. č.: MK ČR E 21924. Redakční radu tvoří nominovaní zástupci zastupitelských klubů Zastupitelstva LK a Krajského úřadu LK, předsedkyní je Blanka Daničková. Redakce: media@kraj-lbc.cz, tel: +420 485 226 111.

Číslo 11/2016 vyšlo 1. listopadu 2016, uzávěrka byla 14. října 2016.

magazin.kraj-lbc.cz www.facebook.com/krajlk